

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 1, ročník XXIII
Neděle 19. února 2012

Z obsahu čísla

- < Údržbář P. Karel Tinka
- < Můj přítel Václav Havel
- < Naše tělo je chrámem
Ducha svatého
- < Tříkrálová sbírka 2012
- < Co je catechumenorum?
- < Křížové cesty na našich
výletech
- < Oprava terasy před kostelem
- < Příprava na biřmování
- < Obnova svátosti biřmování
- < Hospodaření farností
- < Živý betlém
- < Setkání lektorů farnosti
- < Vánoční výlet na Hostýn
- < Tomácká zábava
- < Dovádění na ledě
- < Pleteme pro malomocné
- < Postní osmisměrka

Nedějme se ohlušit lomozem světa

Jako občané i věřící lid máme za obvyklé, že jsme adresáti nejrůznějších zpráv. Některé odmítáme, jiné vyhodnocujeme, o těch nejdůležitějších přemýšlíme. Jako lid evangelia – radostné zvěsti – bychom měli vědět, že Bůh jediný je Moudrost, nesrovnatelná s jakoukoli jinou. Měli bychom si uvědomovat i to, že Ježíš nás volá jednoho po druhém, abychom se vrátili k Němu, k lásce, a šli v Jeho stopách. Jeho hlas však slyší jen ti, kteří se nedávají ohlušit lomozem světa a jeho knížetem, ostatní nerozeznávají spravedlnost přicházející od Boha, ani hlas lásky.

Církev se dnes obrací na nás s výzvami k zápasu o to nejcennější, co máme, o naše srdce. Součástí tohoto zápasu je i ochota k oběti. K ní patří i naše denní utrpení, které se obrací v požehnání, je-li přijímáno a obětováno Bohu, i dobrovolné zřeknutí se části toho, co nám náleží, a nabídnutí Bohu.

Půst, který nás bude v nejbližší době doprovázet, však nemá zůstat jen v tělesné rovině, ale uprázdněním prostoru v srdci a omezením rušivých vlivů těla má uchopit duši a naplnit ji vzletem a nadšením pro dobro. Co platí o zřeknutí se ve smyslu tělesném, platí i o užívání vlastní vůle v boji proti vášním, sklonům a choutkám. Takovým postem se přibližuje to, co sv. Pavel vyjadřuje slovy: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus“.

S postem je spjata i modlitba, jež se stává zároveň postem i pokáním nabízejícím Bohu oběť těla i duše. Pro sklony, které se snaží dát nám na Boha zapomenout, se toto všechno stává namáhavým. Ale součástí víry je i rozvzpomínání se na všechno, co je na Bohu krásné, obdivuhodné, vznešené a láskyplné. Taková oběť je Bohu příjemná.

Angelus Silesius napsal kdysi: „Bůh, ďábel, hřích a smrt se o mne ucházejí. Hle, jakým šlechtictvím se zřejmě v nitru skvějí.“

Poznejme, jak tato pravda míří na každého z nás, a konejme! n

Zdeněk Hanzl

Zapsali se do našich životů...

V době, kdy jsme se připravovali na Vánoce, odešly z tohoto světa dvě postavy, které výrazně ovlivnily život naší farnosti: zlínský kněz salesián Karel Tinka a bývalý prezident Václav Havel. Přijměte vzpomínky našich farníků na tyto obdivuhodné muže.

Údržbář našich duší otec Karel Tinka

Páter Karel Tinka by se 12. 2. 2012 dožil 92 let. Do Kvítkovic přišel v roce 1968, kdy se poměry trochu zlepšily. Vystřídal P. Pekárka, který odešel dělat do Litoměřic tajemníka panu kardinálu Trochtovi. P. Pekárek dal dohromady partu dětí od deseti let až po dospívající mládež. Tuto partu mládeže převzal P. Tinka. Tehdejší probošt Přerovský mu navrhl převzít funkci tajemníka farního úřadu ve Zlíně, a protože P. Tinka neměl kde bydlet, nabídl mu Pekárkovi ubytování. Jak on sám říkával, byl spíš údržbář než tajemník, protože po propuštění z vězení mohl pracovat jenom jako dělník.

A tak se stal údržbářem našich duší a snažil se nás duchovně vzdělávat. Scházeli jsme se každý čtvrtek večer u něho k modlitbě, rozjímání a duchovnímu vzdělávání. Taky se slavily nějaké narozeniny nebo svátky a jindy nám P.T. (tak jsme ho oslovovali ve zkratce) vyprávěl o svém dětství na Ukrajině a o tom, jak se dostal ke kněžství.

I když tehdejší režim tvrdě trestal každého, kdo vychovával mládež k víře, podařily se zorganizovat zájezdy do tehdejší

NDR a Itálie. Do zahraničí nás P. Tinka doprovázel nemohl, ale doma s námi jezdil na tábory, kterých se účastnila mládež z Litoměřic a Prahy. P.T. byl přísný, měl rád dochvilnost a znal spoustu veselých historek jak z doby, kdy byl u mládeže ve Fryštáku, tak z doby, kdy byl nuceně nasazený u PTP nebo potom z vězení. Když jsme se vraceli ze zábavy a šli kolem jeho okna, snažili jsme se jít potichu, aby nás P.T. neslyšel (někdy již byla pokročilá doba), ale v neděli ráno jsme všichni byli na mši.

Postupem času jsme založili rodiny a P.T. již ze Zlína jenom dohlížel na to, jak vychováváme naše děti a co jim předáváme do života. Jeho slova byla: *Když budou vaše děti dobré, tak ovlivní i ostatní. Tvrdá izolace nikam nevede. Musí se jim vysvětlit, že hodně mladých není špatných, jen neměli co přebrat. Tato doba není lehká, ale musíme jít dál. I s modlitbou se musí „po lžičkách“. Spíše méně, ale musí vědět proč. Osobní modlitba – to jsi Ty a pán Bůh!*

To je vzpomínka na P. Tinku, se kterým jsme se ve Zlíně rozloučili 27. 12. 2011. ▢

Anna Hradilová

Můj přítel Václav Havel

Kmému prvnímu setkání s Václavem Havlem došlo poté, co jsem podepsal Chartu 77 a začal jsem působit ve Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS). Když jsem poprvé přišel na schůzku VONSu, usměvavý a trochu rozpačitý Václav Havel mi podával ruku se slovy „já už o tobě vím, tak mezi námi vítěj“. Při diskusích Havel pozorně naslouchal a trpělivě vysvětloval své postoje. Diskutovali jsme i v jeho bytě na vltavském nábřeží. Zde jsem se seznámil s jeho ženou Olgou a s jeho bratrem Ivanem.

Po odsouzení aktivistů VONSu jsme se po čase s Havlem setkali na Borech, a to na stejném oddíle. Naše cely sousedily, takže ve volném čase jsme se mohli stýkat. Bylo velmi překvapivé, že i kriminální vězni si Havla vážili a pomáhali mu v nejrůznějších situacích. Havel se k nim choval se svou typickou vlídností – a řekl bych i s úctou k nim jakožto k lidským bytostem. A se stejnou vlídností, i když s odstupem, se choval k bachařům.

Byl jsem svědkem úsměvné události, která vystihuje Havlův charakter. Jeden z bachařů chtěl usměvavého Havla za cosi potrestat, ale nakonec na něj zařval: „Havel, já vás ani praštit nemůžu, jak jste slušnej!“ Havlova slušnost vůči bachařům byla nejlepší obranou proti jejich surovostem.

Později přišel na náš oddíl provinciál dominikánského řádu Mons. Dominik Duka. Společné besedy s ním měly na Havla i na mne velký vliv (já jsem tehdy díky otci Dominikovi završil svůj návrat k Bohu i k církvi). A tehdy jsem také poznal, že Havel vůbec není ateista. Jeho postoj k duchovnu byl ještě neucelený, zápasil v něm jeho intelektualismus s pochopením, jak to vlastně s Bohem je. Nemluvil proto o Bohu, ale o „nejvyšším principu“, nebo o jeho oblíbeném „horizontu, který nás přesahuje“.

Při mém propuštění z Borů mi Havel kladl na srdce, abych s jeho ženou Olgou projednal finanční pomoc pro mne a pro

me dvě tehdy nezletilé dcery. Olga už o tom byla informována. Na můj udivený výraz Havel se smíchem reagoval, že je milionář, který nesmírně zbohatl z tantiém za jeho hry, které se hrají po celém světě, a proto má z čeho svým přátelům pomáhat. Byl jsem tím velmi dojat.

V listopadu 1989 jsme oba zamířili do praktické politiky. Havel se stal prezidentem, já poslancem Federálního shromáždění a na půdě Klubu poslanců OF jsme spolupracovali při řešení nejrůznějších problémů. Ryze osobních setkání už nebylo tolik. Roku 2002 mi Václav Havel udělil Medaili za zásluhy I. stupně. Těšil jsem se na popovídání s ním, ale paní Dagmar ho přísně chránila před únavou a oblehateli, a tak jsem mu ani nemohl pořádně poděkovat.

Naposled jsme se setkali roku 2008 u příležitosti výročí VONSu. Mluvili jsme spolu poměrně dlouho, i o osobních věcech, byl posmutnělý a unavený a do ústavní politiky se už nechtěl za žádnou cenu vrátit. ▢

Albert Černý

Sestra boromejka Veritas Holíková o Václavu Havlovi: „Věděl, že se blíží k posledním dnům svého života. Když o tom mluvil, tak říkal, že člověk má za sebou nechat pořádek a vzpomínky. Někdy se zmiňoval také o tom, že člověk se neblíží jenom smrti, ale také novému životu, o kterém toho víme mlhavě málo.“

Naše tělo je chrámem Ducha svatého

Sv. Pavel ve svém listě Korintánům říká: „Nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého?“ a dále „Oslavujte proto Boha svým tělem.“ Protože však tělesné smysly naklánějí člověka ke hříchu, vyskytovaly se v církvi často tendence tělem opovrhovat a preferovat duši. Ze slov apoštola Pavla ale plyne, že lidské tělo není něco, čím by měl věřící člověk pohrdat, ale čemu je třeba dát to správné uplatnění. Proto sv. Pavel tak naléhavě volá: „Utíkejte před smilstvem. Tělo není pro smilnění, je pro Pána.“

Jestliže tedy naše tělo má takové vznešené poslání – být chrámem Ducha svatého a oslavovat Boha, jak je možné, že právě tělesné síly jsou tak častým zdrojem pokušení a hříchu? Ono to souvisí s tělesnými potřebami, které Bůh při stvoření do člověka vložil. Aby člověk mohl přežít, musí v sobě mít touhu uspokojit hlad a žízeň. A aby mohl také život předávat, musí v sobě mít touhu uplatnit pohlavní síly.

Problém ale nastává v okamžiku, když člověk chce tyto touhy uspokojovat sobecky bez ohledu na to, co prospívá skutečně dobrému životu. Může to být přejídání, opijení a nebo právě to, před čím varuje sv. Pavel, tedy smilstvo. Prvním lidem řekl Bůh: „Plodte a množte se a naplňte zemi.“ Aby lidé byli schopni naplnit tento úkol, bylo nutné vybavit za tímto účelem lidské tělo zvlášť působivou pohlavní silou. Tato tělesná schopnost, pokud je ve službách zralé a opravdové lásky, je prostředkem skutečného požehnání, krásy a harmonie života.

Chybou je, když člověk dovolí, aby mu tento pud panoval, místo aby mu sloužil. Pokud pohlavní síly slouží lásce dvou lidí podle Božího řádu, pak to jejich lásce jen prospívá a Bůh je tím oslaven. Jakmile si však někdo chce dopřát jakéhokoliv jiného uplatnění tohoto pudu a nechá se jím ovlá-

dat, nutně to právě lásce ubližuje a ničí ji to.

Je ale zřejmé, že na jedné straně je to skutečně velice působivá síla, která se chce nějak uplatnit, a na druhé straně je v tom dnešním světě tolik věcí, které tuto sílu v člověku zvráceným způsobem provokují. Navíc křesťanskými morálními zásadami se pohrdá a nejen mezi mladými lidmi jsou považovány za přežitky.

Dá se říct, že často není v přirozených lidských silách odolat všem těmto vlivům, které pohlavní pud člověka směřují špatným směrem. Když však sv. Pavel mluví o tělu jako o chrámu Ducha svatého, připomíná důležitou věc. Říká tam, že díky Duchu sv. už nepatříme sami sobě. Byli jsme přece koupeni, a to za vysokou cenu. Za to, abychom nemuseli být otroky svých vášní a pudů, zaplatil Ježíš Kristus opravdu vysokou cenu, a to smrtí na kříži. Jedině v důvěrném přijetí Krista a jeho díla spásy může člověk získat sílu k tomu, aby jeho tělo nebylo otrokem hříchu, ale chrámem Ducha svatého.

To, že Bůh může v této věci skutečně proměňovat postoj lidského srdce, ukazují konkrétní lidské zkušenosti. Když jsem poprvé vedl přípravu na biřmování v bývalé farnosti, měl jsem mezi nimi také dva zamilované, kteří spolu žili tak, jak se jim to v dnešním světě jeví normální. Tedy v jedné domácnosti včetně pohlavního života. Současně se však stalo, že se taky prohluboval jejich vztah k Bohu, učili se spolu poznávat harmonii a řád života podle Boží vůle. Potom po několika rozhovorech na toto téma řekl ona svému chlapci něco v tom duchu: „Protože tě mám velmi ráda, už s tebou nebudu spát. Já bych chtěla, aby se naše láska líbila Bohu.“ Oproti jiným případům měla výhodu, že i pro jejího kluka byla víra důležitou součástí života. Proto se nakonec oba shodli na tom, že zdrženlivost před svatbou je nejlepším vyjádřením úcty vůči manželskému svazku. 4

Tříkrálová sbírka 2012

Výsledky sbírky

Obec	Vybráno Kč	Skupin
Otrokovice	258.266	34
Napajedla	144.272	36
Spytihněv	44.946	9
Tlumačov	46.060	12
Komárov	12.621	2
Halenkovice	42.725	12
Žlutava	26.867	6
Pohořelice	23.236	5
Celkem	598.993	116

Zážitky skupiny koledníků

Sraz byl kolem 9. hodiny ranní v suterénu kostela, ale já tam byl už o půl, abych pomohl při chystání. Kolem deváté se opravdu začali koledníci a jejich vedoucí scházet a já jsem zjistil, že jsem dostal do opatrovnictví po dobu koledování dvě sličné slečny Katku a Zuzku. Už 7. rokem chodím stále stejný „rajón“ na Baťově, a tak jsme nastrojili do tříkrálových obleků čekali na řidiče.

Ten nečekaně dorazil jako poslední. Když jsme vysedli z auta, holkám jsem dal instrukce: kolik budeme zpívat slok koledy, která co bude dávat dárčům a tak. Vyrazili jsme hned do pekárny a odtud do lékárny, kde nám jako obvykle dali pana Palackého.

Dokončení ze strany 4

Poznali v tom jedinečnou příležitost podat jeden druhému důkaz, že si pro posvěcení své lásky umí odepřít to, po čem tolik touží.

Jak ale pomoci lidem, aby k takové lásce dozrávali? Jedině v síle Ježíšovy lásky se mohou měnit i naše životy a naše srdce. Když se modlíme, chodíme do kostela, ke zpovědi, k přijímání, to všechno jsou příležitosti, kdy nás Pán Ježíš zve

K sbírkám neodmyslitelně patří nějaký ten okamžik, kdy člověk jde do kolen. Takový moment na sebe nenechal dlouho čekat. U jednoho z prvních vchodů, poté, co jsem se ohlásil jako vždy: „Dobrý den, tříkrálová sbírka, otevřete nám, prosím?“, se ozval pan N. a tehdy se holky začaly uchechtávat. Po představení a prosbě o otevření bylo nejdřív ticho a pak se ozvalo: „Martine, jsi to ty?“ Tak jsem se zamyslel, jestli mě viděl z okna nebo jestli mě zná, páč nikoho takového já neznám. Znovu jsem se stejně představil a v tom se ozvalo: „Koho hledáte?“ a položil. To už jsme se všichni tři málem váleli v šípku u vchodu.

Tím to ale neskončilo. Zazvonil jsem na jiné obyvatele a ti nás hned pustili. Očividně nás čekali. Vždy chodíme od vrchu. Takže po tom, co jsem málem nechal plíce v přizemí, zazvoníme ve 4. patře na pana N. a další dveře. NIC. (Tady odbočím: Ne všichni lidé otevírají, buď nejsou doma, nebo nechtějí otevřít.) Pan N. nám neotevřel, a tak následovalo 3. podlaží, tam už lidé hojně otevírali, a když přišlo na řadu 2. patro, tak se z vrchu začal ozývat, podle správného úsudku, pan N.

Čekali jsme, že dojde a řekne, že jsme mu utekli a nestihl dojít ke dveřím. Což se občas stane. Pan N. ale přišel s balíkem, jestli si pro něho nejdemo, že tady byl pošťák a on si vzal omylem jiný balík, že ho chce vrátit. Vůbec jsme nechápali, co máme dělat. Řekl jsem, že pošťáci nejsme, 4

k sobě. Jenom jde o to, jestli v tom všem nacházíme našeho Spasitele. Každá mše svatá, každé svaté přijímání má být vždycky především dalším krokem k Ježíši, ke kterému jdeme. Dokud to pro nás bude jen obřad, naplnění náboženských požadavků bez nacházení Ježíše, nemůže On v našem životě nic měnit. n

o. Josef Zelinka

a pán odešel.

Dále jsme pokračovali po vchodech směrem k Senioru C, kde nás sice přijali, ovšem s tím, že většina starších lidí spí a že by nebylo moc dobré je budit. Radost měli aspoň ti, kteří nás viděli, když svačili. Další zastávka byla u Janotů, kteří jsou vždy na nás natěšení, a ještě se nestalo, že by nás nepohostili. Děkujeme.

Když nás čekal poslední vchod, upozornil jsem holky na pána v přízemí a ten mě jako vždy nezklamal. Pokaždé se zeptá, než vhodí jeho tradiční papírovou stokorunu, zda jsem opravdový vedoucí. Zkontroluje kasičku, zda je řádně zapečetěna, prohlédne si moji visačku a nezapomene si ode mě vyptat občanku, zda čísla sedí. Když zjistí, že je vše v pořádku, následuje další procedura. Zeptá se, koho volíme. Nejlepší odpověď, jakou mu můžete nebo spíš musíte dát je, že nikoho. Dál už se neptá. Jednou jsem neprozřetelně řekl nějakou stranu a zdrželi jsme se asi 20 minut.

Poté následovaly Baťovy domky. Tam otvírají už staré firmy, vím, kdo otevře a kdo ne. Většinou to jde poznat dle napsaného znamení, které jsem tam nechal předchozí rok. Je tam jedna doga, která ale jen ráda štěká a vždy se u plotku vzpíná po návštěvnících. Prý si chce jen hrát. Před 7 lety jsem tam málem položil kasičku a utekl. V tomto domku nám vždy kromě jejich tradičního finančního příspěvku nasypou plnou tašku cukroví, bonbónů a mandarinek.

Obzvláště povedená byla jedna příhoda, kdy jsme u jedné rodiny dostali peníze a nějaké mentolové bonbóny, které Katka hned rozbalila a jeden si dala. Sám ze zkušenosti vím, že s bonbónem v puse se blbě zpívá. U dalšího domku následovalo pohoštění obloženými chlebičky. Vtom si Katka uvědomila, že chlebiček s mentolovou příchutí jí asi moc šmakovat nebude, a tak si vzala bonbón do rukavice. No, palčáky a řádně chlupaté se okamžitě podělily s bonbónem o trochu svého materiálu. Když jsme to se Zuzkou viděli, začali jsme se neskutečně smát. Katka nechápa-

la proč. Když dostala vysvětlení, začala se smát taky, až jí začalo obložení chlebičku padat na zem. Obešli jsme posledních 5 rodin a až na konci si Katka všimla, že má na levé kozačce přilepený kus vlašáku z chlebičku...

Asi kolem půldruhé byl náš rajón obchozený a já zavolal naši silniční hlídce, jestli by pro nás nedojeli. Za 15 minut tam byli a my mohli po nespočtu schodů a nachozených metrů usednout do auta, které nás zavezlo před suterén kostela. Odevzdal jsem kasičku se zbytkem kalendářů a cukříků a šel se s děvčaty vysvléci z královských rouch. Holkám jsem řekl, že si můžou zajít k baru na tradiční párky a teplý čaj. Pak holky začaly rozdělovat na 3 „stejně“ díly sladkosti, které jsme dostali.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se starali o přípravu sbírky a její hladký průběh. Velké díky patří hlavně Magdě Honzíkové, bez které by sbírka prostě neproběhla, dále všem koledníkům, řidičům, kuchařkám, lidem, kteří nebyli vidět, ale zajisté se nemalou mírou podíleli na chodu této akce. Poděkování také patří lidem, kteří nám otevřeli a přispěli. Určitě jsem na někoho zapomněl, ale i těm patří díky. Ale největší díky patří tomu nahoře za krásné počasí. ▯

Martin Samohýl

Víte, co je catechumenorum?

Znáte pojmy catechumenorum, chrisma nebo infirmorum?

Tentokrát začneme třemi nesrozumitelnými výrazy a schválně, jestli uhodnete, čeho se týkají. Mají souvislost s loňským rokem křtu a letošním rokem biřmování. A teologie aspoň trochu znalý čtenář již jistě chápe, že řeč bude o olejích, které se používají při udělování svátostí. Olej je symbolem hojnosti a požehnání, je obrazem Ducha svatého, který nás posiluje v duchovním boji. Vezmeme to chronologicky v pořadí, v jakém se nejčastěji ve svém životě s těmito oleji „na vlastní kůži“ setkáváme.

Catechumenorum – olej katechumenů – se používá u dětí během udělování svátosti křtu nebo u dospělých během jejich přípravy na křest. U dětí se jeho použití někdy z praktických důvodů vynechává. Před samotným křestním politím nebo ponořením je křtěnec/katechumen pomazán tímto olejem, který je znamením síly v boji proti zlu. V antice se olejem mazali zápasníci v aréně, aby při zápolení jejich těla doslova vyklouzla ze spárů protivníka. To se odráží v mazání tímto olejem před samotným křestním litím vody: křtěnec má hrdinně bojovat proti Satanu a jeho přísluhovačům a má ve svém srdci zachovávat milost Ducha svatého.

Chrisma, neboli křížmo, se užívá při udělování biřmování, dále také při svěcení kněží a biskupů, při zasvěcení (dedikaci) kostela nebo oltáře či věcí určených bohoslužbě; olej se používal také při korunovaci vládců. Tento olivový olej má zvláštní význam a jsou do něj přidávány zvláštní přísady, jejichž počet jde v různých liturgických tradicích do desítek. Během udělování biřmování je katolickému křesťanovi při biskupově mazání olejem (na čele) uděleno nezrušitelné znamení, pečeť Páně spolu s darem Ducha svatého. Křížmo se používá také během slavení křtu: po křestním

omytí je nový křesťan mazán křížmem na znamení svého nově nabytého královského (všeobecného – tedy ze křtu vyplývajícího) kněžství a jako výraz svého připojení k Božímu lidu (ideálně se tedy vyskytuje během křtu dvojitým mazáním olejem: nejprve nepovinně mazání olejem katechumenů, jak jsme o něm mluvili výše, a pak povinně mazání křížmem, jak o něm pojednáváme nyní). Křížmo je pro svůj význam jediným olejem, který nemůže žehnat (lidově řečeno „světít“) kněz – jeho žehnání je vyhrazeno biskupovi.

Infirmorum je olej, kterým se mažou věřící, kteří přijímají svátost pomazání nemocných. Dříve se olej používal jako prostředek k uzdravení, při léčbě popálenin se užívá možná i dnes. Svátost pomazání nemocných je určena vážné nemocným a jedním z jejích účinků může být i fyzické uzdravení, má-li to být ku prospěchu podle řízení Boží prozřetelnosti. Církev mazáním křesťanů doporučuje nemocné a trpící Pánu, aby je posílil a zachránil (srovnej s Jakubovým listem 5, 14 – 16). Počet tělesných částí, které se při udělování této svátosti mazaly, se v dějinách měnil; dnes se obvykle maže čelo a ruce.

Oleje jsou žehnány biskupem většinou na Zelený čtvrtek dopoledne v katedrále při tzv. misse chrismatis, odkud se pak dostanou do všech farností diecéze. Oleje nás tedy upomínají na důležitost svátostí, při kterých jsou užívány, ale také nám připomínají naše spojení s biskupem. Být Božími dětmi a služebníky je velká věc, protože „na vás je olej Hospodinova pomazání.“ (Levitikus, 10, 7)

Ať už jsme mazáni olejem při přijímání kterékoli uvedené svátosti, vždy můžeme prožívat radost nad tím, jak o nás Bůh prostřednictvím svátostí pečuje. „Olej a kadidlo jsou pro radost srdci“. (Kniha Přísloví 27, 9) ⁿ

Štěpán Horký

Křížové cesty na našich výletech

Prožíváme zase postní dobu, čas, který přináší hlubší zamyšlení nad utrpením a smrtí Pána Ježíše, zvláště při pobožnosti křížové cesty.

Jaký význam přikládali naši předkové této pobožnosti, která nás vede cestou utrpení Pána až k jeho smrti pro naši spásu, si můžeme uvědomit při návštěvě poutních míst, kterých je na území Čech, Moravy a Slezska mnoho desítek. Téměř na každém z nich najdeme křížovou cestu nejen jako součást interiéru kostela, ale i venku, ve větší či menší vzdálenosti od kostela. A různost jejich provedení vypovídá o vztahu našich rodičů a prarodičů k této pobožnosti.

Svatý Hostýn, poutní místo, které je nám velice blízké, má křížové cesty dvě a obě se scházejí v kapliče Božího hrobu – 14. zastavení mají společné. Uvnitř je kamenný reliéf Kladení do hrobu. Ta starší má obrazové reliéfy umístěné buď v kapličkách různého typu, nebo na otevřeném kamenném podstavci ukončeném křížem. Tu novou navrhl Dušan Jurkovič ve stylu lidové architektury. Základ kapliček tvoří stěna z režných kamenných kvádrů s mozaikovým obrazem.

Provodov i sv. Antonín nad Blatnicí mají Křížovou cestu o 14 zastaveních, která jsou v jemném reliéfu tesaná do kamene, obě jsou situované kousek od poutního kostela. Ta u sv. Antonína má jednotlivá zastavení pojmenovaná dle našich vin či vlastností: např. 3. zastavení Padá pro naši lenost, či 6. zastavení Ukažte ženy své milosrdenství.

Uhlířský vrch u Bruntálu. Na jeho vrcholu stojí poutní kostel Panny Marie Pomocné. S budováním této křížové cesty o 15 zastaveních, která vede z Bruntálu až k této dominantě města, bylo započato v roce 1915. Časem došlo k poškození, a tak v roce 2004 se začalo s její obnovou. Jednotlivá zastavení zhotovil bruntálský umělecký řezbář František Nedomlel. Dle

jeho slov jsou z různých druhů dřeva, každé dřevě charakterizuje určité lidské vlastnosti.

Ruda u Rýmařova. Zdejší kostel je zasvěcený Panně Marii Sněžné a poutní tradice zde trvá od poloviny 18. století. 14 zastavení křížové cesty vede od kostela až na Křížový vrch, kde stojí sousoší Ukřižování v životní velikosti. Jednotlivá zastavení vytesaná do kamene ve tvaru srdce v barokním stylu stojí na kamenném podstavci. Celá křížová cesta je zasazena do krásného prostředí Jeseníků, z Křížového vrchu je pěkný rozhled.

Jaroměřice u Jevíčka. Kopec nad Jaroměřicemi připomínal našim předkům něčím Golgotu. Podle návrhu architekta Santiniho tam nechali postavit areál Kalvárie, k němuž vede od jaroměřického kostela Všech svatých křížová cesta o 11 zastaveních. První zastavení je v otevřené kapliče, v tzv. Pilátově domě. Další zastavení z pískovce jehlancovitého tvaru jsou v lipové aleji, která vede až na Kalvárii, 9. až 11. zastavení jsou přímo v areálu. Ten je obehnan vysokou zdí a vchází se do něj branou mezi dvěma věžemi. Nad branou je výjev Ecce homo.

Řím u Českých Budějovic. Zde si můžeme projít zcela zvláštní křížovou cestu. Je to spíš celý průběh událostí Zeleného čtvrtku a Velkého pátku. Má 25 zastavení a je dlouhá pět a půl kilometru, pochází ze 17. stol. V 1. zastavení se Ježíš loučí se svou matkou, druhé připomíná poslední večeři, pak jsou zastavení připomínající Jidášovo políbení, Ježíše u Kaifáše, Herodesa, jeho setkání s matkou, s Veronikou. Poslední je Kalvárie, Pieta a Boží hrob. Některé události jsou namalované, některé jsou zobrazeny dřevěným reliéfem, jiné jsou vyjádřeny sousoším z dřevěných soch v životní velikosti. Scénu v Getsemanské zahradě tvoří pískovcové sochy v lesním prostoru. n

Marie Vondrová

Farní zprávy

Z jednání Pastorační rady farnosti ze dne 9.1. a 6.2.

▫ Společenství Modlitby matek prosí, aby mohlo prezentovat svou činnost na internetových stránkách farnosti. Dále dává námět, aby zakončení modlitebního tridua mělo v naší farnosti slavnostnější ráz, příp. aby bylo odpoledne.

▫ Vzhledem k Roku biřmování bude do programu nedělních mší svatých zařazována píseň k Duchu svatému.

▫ Diskutovalo se o možnosti sjednocení času večerních bohoslužeb. PR doporučila zachovat stávající časy.

▫ Z řad farníků se objevil požadavek na přesun sobotní mše do kostela sv. Michaela z důvodu šetření energií. (Doplňno posléze: Je prověřeno, že v zimním období je spotřeba energie u sv. Michaela mnohem vyšší než ve farním kostele).

▫ PR dostala připomínku, že nápis u ambonu ruší při mši svaté. Neshledává však důvod k jeho odstranění.

▫ O nabídky na sochy byli požádáni p. Hladký a p. Staněk, objevily se ale i další

možnosti.

▫ Proběhla diskuse, jak se budou navrhovat kandidáti na členství v nové PR.

▫ Křížové cesty v Otrokovicích budou bývat v neděli v 16 hodin střídavě v obou kostelích, začne se u sv. Michaela. ▫ V Kvítkovicích budou křížové cesty bývat v neděli v 15 hodin. Křížová cesta na Květnou neděli 1.4. bude určena pro děti.

▫ Na sobotu 24.3. je plánována duchovní obnova vedená o. Ruckim.

▫ Svatovojtěšská veselice bude 21.4., svatovojtěšské odpoledne proběhne 29.4. PR rada navrhla některé farníky na ocenění na arcibiskupství.

▫ V Napajedlích jsou údajně uskladněné staré obrazy z kostela sv. Michaela. Je v plánu se na tyto obrazy podívat a zjistit, v jakém jsou stavu.

▫ PR se zabývala pobytem bezdomovců v kostele v místnosti pro děti. Po dobu mrazů je proto adorační místnost zavřená.

Dočkáme se opravy terasy před kostelem?

Pomalou a těžkopádně postupují kroky ohledně příprav na opravu terasy u kostela, stejně jako se jen pomalu sbírají peníze na tuto opravu. Zřejmě nám chybí člověk, který by kolem všech těchto záležitostí byl ochoten intenzivně chodit a věnoval jim spoustu času, který taková akce vyžaduje.

Praktickým konzultacím s pracovníky firem se věnoval především náš obětavec pan Josef Vyoral, který by si ovšem už zasloužil ve svých letech klidný důchod. První firma byla oslovena už v r. 2009 a tehdy dala nabídku za 1,6 mil Kč. Očekáváme, že aktualizovaná nabídka určitě poskočí. Před více než rokem byla oslovena další firma, od níž máme teprve nyní zcela čerstvou nabídku za 2,9 mil Kč. K dispozici je nabídka ještě další firmy podstatně levnější, ale tam ještě

nemáme jasno ohledně spolehlivosti této nabídky. Přitom z farních peněz máme na tuto opravu k dispozici asi 600 000,- Kč.

Z konzultace s technickou administrátorkou děkanátu vyplynulo, že na takovou opravu lze těžko získat prostředky z nějakých dotačních fondů. Za tím účelem také proběhlo jednání se starostou Otrokovic. Pan starosta přislíbil ochotu nám pomoci, ale jestli budou k dispozici nějaké finanční prostředky z města, to se bude vědět až nejdřív za půl roku, pokud se někde podaří ušetřit.

Pokud, milí farníci, víte o někom, kdo by v této záležitosti mohl pomoci ohledně organizace anebo finanční pomoci, každou radu přivítáme. ▫

o. Josef Zelinka

Přehled hospodaření farnosti v roce 2011

Počáteční zůstatek v Kč		438776
Celkem příjmy v Kč		1066020
Ve sbírkách vybráno:		875330
Za církevní úkony a činnosti		26000
Peněžní dary od farníků		101916
Příspěvek města na Noc kostelů		5000
Nájmy (pozemky, byty na faře)		54863
Úrok z běžného účtu		2911
Celkem výdaje v Kč		830244
Režijní výdaje		285014
z toho např.		
Elektrina (kostely + fara)	116419	
Plyn (kostely + fara)	115719	
Voda	16883	
Mzdy		52848
Sociální a zdravotní pojištění		33492
Odesl. sbírky+desátek+havarijní fond+charitativní výdaje		249400
v tom		
Odeslané sbírky diecézi	125160	
Odeslaná sbírka na TV NOE	22000	
Desátek 2010	56800	
Sbírka na kapli Doubravy	16000	
Postní almužna	6420	
Sbírka na Bibli	12020	
Dar farností sv. Filipa a Jakuba	1300	
Havarijní fond	9700	
Bohoslužebné výdaje		26130
Opravy celkem + vybavení		84554
v tom		
Oprava dveří kaple sv. Anny	10800	
Rekonstrukce ozvuční sv.V	49425	
Výměna žárovek sv. V	4024	
Oprava topení	14970	
Drobné opravy ostatní	5335	
Nákupy majetku:		55221
Ozvučení pro scholu	33181	
Vestavěné skříně fara	13123	
Opalovací pistole	8917	
Ostatní výdaje		27347
Výdaje spojené s Nocí kostelů		16173
Daň z nemovitostí		65
Konečný zůstatek v Kč		674552
Zůstatek v pokladně v Kč	5197	
Zůstatek na běžném účtu v Kč	669355	

Učelové sbírky farnosti v roce 2011:

Olomoucký seminář	26 760
Charita	20 500
Misie	30 000
Svatopetrský haléř	23 500
Svatá země	6 900
Církevní školství	17 500
Celkem	125 160

Co jsou ostatní výdaje:

Knihy, texty, bavlna, ACO, potřeby do náboženství, časopisy, katechetické pomůcky, exercicie, setkání katechetů, doprava pouť.

Úkony duchovní služby v roce 2011:

☐ Křtů bylo celkem 24, z toho 19 bylo z naší farnosti. Z toho byli 3 dospělí a jedno dítě školního věku.

☐ První svatě přijímání přijalo 9 našich dětí.

☐ Církevní sňatek uzavřelo 7 párů a 2 manželské páry měly církevní zplnění manželství.

☐ K věčnému odpočinku jsme při církevních obřadech doprovodili 27 zesnulých, z toho 12 bylo zaopatřeno svátostmi.

☐ Svátost nemocných přijalo celkem 129 věřících, z toho 26 individuálně a ostatní při společném pomazání nemocných.

Začala příprava na biřmování

V minulém čísle byly uvedeny informace o přihláškách na přípravu biřmování a bylo aspoň zhruba nastíněno, co by příprava měla obnášet. Přípravu zahájilo celkem 35 biřmovanců. Zajímavé je jejich věkové složení. 17 je ve věku od 15 do 28 let. Ve věkové kategorii 30 až 50 let je jich 9 a stejně tak ve věku 60 až 75 let.

S vedením přípravy otci Josefovi pomáhají Marie Čechová, Daniela Plísková, Martina Fabriková a Anna Berková. Od ledna do června bude probíhat jedno setkání měsíčně vždy druhý pátek v měsíci. Smyslem těchto setkání je vzájemné seznámení biřmovanců mezi sebou a také lepší seznámení s životem naší farnosti.

V této části přípravy mají biřmovanci ukázat svůj zájem o život ve společenství církve v duchu křesťanských zásad. Jakmile to prokáží, má smysl pokračovat v další etapě příští školní rok, kdy setkání budou bývat každé dva týdny a obsahem budou podstatná témata podle katechizmu katolické církve. Na katecheze pak bude navazovat práce ve skupinkách. Biřmování by tedy mohlo proběhnout někdy koncem školního roku 2013.

Všichni věřící mohou přípravu podpořit svými modlitbami, čemuž slouží také přímluvy zařazené do bohoslužeb v kostele. n

o. Josef Zelinka

Obnova svátosti biřmování mladých

Milí mladí naší farnosti.

Určitě jste také postřehli, že letošní rok je zaměřený na obnovu svátosti biřmování. Proto se obracím na vás, kteří jste již tuto svátost přijali, s nabídkou obnovy biřmování. Samotná obnova biřmování proběhne v květnu při vigílii Slavnosti seslání Ducha svatého. Co je ale možné udělat ohledně přípravy na takovou obnovu, tomu má napomoci program naplánovaný na neděli 18. března od 15 do 19 hod. Program bude probíhat zřejmě v suterénu a částečně v kostele a povede ho salesián Max Dřímál z Fryštáku. Protože mladým se člověk může cítit v jakémkoliv věku, je třeba vymezit věkovou skupinu, které by se měl program týkat, což je 15 – 33 let. n

Na setkání s vámi při této příležitosti se těší otec Josef

Zájezd do Dolomit

Milí přátelé. Po roční pauze letos pořádáme turistický zájezd do Dolomit na Pastorační dům Velehrad v termínu 23.-30.6.2012. Je to zájezd do krásné boží přírody mezi horské velikány. Kromě túr je tu možnost odpočinku, duchovního rozhovoru a taky zažít společenství. Túry jsou pro zdatnější i méně náročné. Cena zájezdu je 3800 Kč (doprava a strava), ubytování 14 EUR/noc.

Prosím, hlase se co nejdříve osobně nebo telefonicky u Pavla Čecha, který vám podá bližší informace. Kontakt: 777 268 576 n

Pavel Čech

Křty a pohřby za poslední období

Křty: Vojtěch Jura

Přijetí do katechumenátu:

Zdeňka Daňková, Jiří Kozel

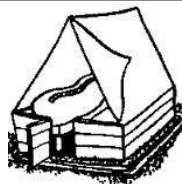
Poslední rozloučení:

František Vyoral, Josef Mazáč,

Marie Brázdová

Letní tábor TOM

Letní tábor turistických oddílů mládeže se bude konat ve dnech
15. - 28.7.2012.

Zprávy z farnosti

Jaký byl Živý betlém

Opět po dvou letech ohlásili v Otrokovicích návštěvu Tří králůve z Východu. Aby u toho nebyli sami, přizvali k sobě do průvodu zástupce okolních národopisných oblastí. Díky poloze Otrokovic mají k nám stejně blízko zástupci Slovác-ka, Hané a Valašska.

Průvod Tří králů se tradičně koná 25. prosince, to je na první svátek vánoční, každým druhým rokem. Jako vždy vycházíme z kostela sv. Michaela. Když se průvod klanějících shromáždil před jesličkami, snesl se z nebeské výše (myšleno kostelní věž) anděl Páně a zvěstoval nám všem radostnou zvěst o narození Ježíška. Následně klanění se neslo v duchu starých časů, protože všichni zúčastnění svým oblečením připomínali dobu před mnoha a mnoha lety.

Po zazpívání koled každý předal dárek pro něj nejtypičtější. Jako poslední se klaněli narozenému Ježíškovi Tří králůve se svými dary, kadidlem, zlatem a myrhou. Vše ukončil otec Josef svym požehnáním a přáním krásných Vánoc.

Posláze se mezi zúčastněné zástupy lidí rozběhli dospělí i děti z řad organizátorů, aby roznegli již tradiční vzpomínkové balónky. Byly v barvě žluté. Ty se na povel pustily všechny najednou s úmyslem, abychom pamatovali na naše blízké nebo na ty, kteří tady s námi být nemohou. Po ukončení oficiálního programu jsme si všichni zazpívali koledy. Zúčastnění dostali na památku modré balonky a byli vyzváni k návštěvě tří stánku u kostela, kde na ně čekalo teplé občerstvení v podobě horkého čaje nebo svařáku. Následně se mohli také podívat do kostela na jesličky.

Tomuto krásnému odpolední jen trochu chyběla zimní atmosféra kvůli absenci sněhu. Potěšitelné ale je, že s každým Živým betlémem přibývá návštěvníků, a to i těch, kteří přes rok do kostela nechodí. Jako vždycky je milou součástí celého odpoledne přítomnost oveček a kůzlátek. Což ocení nejen malé děti.

Velké poděkování patří těm, kteří jakýmkoli způsobem věnovali svůj čas pro zpestření vánočních dnů. n

Martin Samohýl

Co říkají na otrokovický Živý betlém v Londýně

Živého betlému v Otrokovicích se zúčastnila i mladá Angličanka Tara Oragano, která bydlí v Londýně a do našeho města jezdí za rodinou svého manžela.

Taro, jak se ti líbil Živý betlém, který jsi v Otrokovicích navštívila?

Byla jsem na Živém betlému už několikrát a pokaždé na mě zapůsobí ta atmosféra a velký počet diváků, kteří se přijdou podívat, i když je vždycky taková zima!

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek z našeho betlému?

Můj nejlepší zážitek je pozorovat, jak „letící anděl“ klesá dolů z kostelní střechy zavě-

šený jen na drátě. K tomuhle by v Anglii řekli rozhodně Ne! Z ohledu na zdraví a bezpečnost.

Pořádají se u vás podobné vánoční akce?

Místní kostely, školy a kluby pro mládež podobné akce pořádají. Tradicí je, že žáci na základních školách ve věku od 4 do 11 let uspořádají betlém jako divadelní představení. V předvánočních týdnech jsou v kostelech zvláštní bohoslužby se zpíváním koled. Taková bohoslužba se skládá z písní o Vánocích (koled) a čtení vánočního příběhu z evangelií.

Některé Vánoce jsi strávila v České republice. Jaký je rozdíl mezi Vánocemi

tady a v Anglii?

Spousta věcí, které se týkají oslavy Vánoc, je běžná v České republice i v Anglii. Například rozsvícené vánoční stromečky, vánoční punčochy a hory jídla a pití. Jediný rozdíl je, že v Anglii dárky přiváží „Otec Vánoc“ a jeho věrný sob Rudolf večer 24. prosince a děti je rozbalují 25. prosince.

Pamatuješ si na vánoční zvyky v Anglii v době tvého dětství? Změnily se?

Tradiční anglické Vánoce se od mého dětství nijak nezměnily. Na Štědrý den, 24. prosince, lidé chodí do hospody a na půlnoční, děti jdou spát a zdá se jim o tom, co asi najdou od „Otce Vánoc“ ve svých vánočních punčochách. Boží Hod, 25. prosince, se skládá z rozbalování dárků, návštěvy kostela, vánočního oběda v půl čtvrté odpoledne (podává se tradiční krocán s přílohami) a kolem páté hodiny usínání únavou z té spousty jídla a pití! ▢

Ptal se Pavel Ludvík

Vánoční výlet na Hostýn

Jsou vánoční prázdniny, je 5:45, budík protivně zvoní, venku je tma jako v pytli, zima jako v ruském filmu a já i přesto dobrovolně vylézám z teplé postele. Že by to udělal jen blázen? Vlastně máte pravdu. Blázen, který ví, že jej čeká výlet, jehož cílem není nic jiného než Hostýnek. A tak se ještě skoro poslepu oblékám do teplého oblečení, přelívám teplý čaj do termosky a před půl sedmou vyrážím na místo setkání – místní nádraží. Zde se zatím krčí jen organizátoři výletu, doufaje v příchod dalších nadšenců. Než jsme však nasedli do vlaku, řady výletníků se rozrostly na 20 kusů. Někteří sice dobíhali na poslední chvíli, ale to bude zřejmě způsobeno jejich láskou k adrenalinovému sportu.

Vláček nás vysadil v Hlinsku pod Hostýnem a my jako poslušné ovečky přešli na „strašně dalekou“ autobusovou zastávku, kde nás hodný pan řidič vzal do autobusu a odvezl nás na Rusavu, odkud už jsme museli po svých nožkách. Společně se zábavnou hrou „Klíště“ to šlapání šlo sa-

mo. Často jsme se bavili pohledem na někoho, kdo po celém těle hledal to proklaté „klíště“ v podobě Ondřichovic kolíku na prádlo. Než jsme si stačili pořádně uvědomit, že už vlastně šlapeme, byli jsme u cíle naší cesty.

U baziliky po nás organizátoři chtěli vyvinout nějakou aktivitu v podobě hraní her. Ale naše tělíčka už byla tak zmrzlá, že vypovídala poslušnost. Nebo alespoň to moje. Po dvou lehčích hrách jsme se šli, jako každoročně, podívat do baziliky. A poté už honem, honem do tepla. Na polívečku.

Na zpáteční cestě jsme si to namířili směr Bystřice pod Hostýnem, kde jsme byli coby dup. Čekání na vlak nám „zpestřila“ dopravní nehoda, která se stala na nedalekém železničním přejezdu a u které pomáhali někteří naši výletníci. Vláčku jsme se nakonec dočkali, i když se zpožděním. Domů jsme dorazili všichni v pořádku, příjemně unavení a už teď se těšíme na další výšlap na Hostýnek. ▢

Míša Lišková

Setkání lektorů naší farnosti

Myslím si, že setkání bylo pro lektory přínosem, a je jen škoda, že někteří farníci se neúčastní těchto setkání, byť by to bylo jen jednou za rok. Po úvodní písni a modlitbě s přimluvami a požehnaním před svatostánkem nás přivítal všechny otec Josef v suterénu kostela, ocenil zájem přítomných lektorů o dění ve farnosti a zájem o další růst v lektorské službě.

Vyslechli jsme reprodukováný přednes p.

Marka Ebena z knihy Muž, který sázal stromy. Mohli jsme vnímat, jak nás čtené slovo vneslo postupně do příběhu, který nás oslovil nejen čtenou technikou, ale i obsahem, neboť šlo o skromného muže, který svou pílí, vytrvalostí a ušlechtilým úsilím vykonal mnoho dobrého a dosáhl obrovského výsledku. .

A tak jsme si mohli připomenout, jak důležitá je technika čteného slova, jak důležitá je příprava lektora, který čte úryvek z Písma svatého na mši svaté, jak úryvek rozdělit do celků tak, aby posluchač rozuměl a pochopil, jak Bůh nás chce oslovit.

Vzájemným obohacením byla i práce ve skupinkách, při které jsme pak mohli

techniku a rozdělení textu na daném úryvku z Písma svatého názorně vyzkoušet a promyslet. Daný text jsme měli rozdělit na myšlenkové celky a označit, kde udělat pomíku, které věty přečíst souvisle, které oddělit pomíkou, a naším úkolem bylo stručně formulovat obsah jednotlivých

celků pro lepší vnímání a pochopení četby. Je dobré, když společně promyšlíme text. Dvě skupinky četly ze SZ a jedna z NZ. Obohacující

je to, že každý se může vyjádřit i poučit, jak lépe prezentovat, číst Boží slovo.

Myslím, že setkání všech lektorů je důležité a obohacující v tom, že společně můžeme rozjímat nad daným textem nedělního čtení a učit se, jak správně číst tak, aby Boží slovo bylo lépe na mši svaté pochopeno a mohlo proměňovat náš život.

Díky otci Josefovi a jeho úsilí se můžeme setkávat a zdokonalovat se v lektorské službě. Díky patří také všem lektorům, kteří jsou ochotni obětovat svůj čas a účastnit se setkání proto, že chtějí přispět ke krásnější liturgii, aby Boží slova na nás lépe působila. n

Miloslava Zlatušková

... aby Boží slovo mohlo proměňovat náš život.

Tomácká zábava poosmé na sokolovně

Rok se s rokem sešel, byla tu sobota 21. ledna a na otrokovické sokolovně se uskutečnila další Tomácká zábava.

Když se ohlédnou do minulosti, tak jsme se společně vrátili do dění na několika našich táborech. A postupně se začínáme dostávat k těm novějším. Letos to byly tábory z roků 2005, 2006, 2007 a 2008. Jestliže přehlédnou veškeré práce a starosti, kterým jsme jako organizátoři čelili, tak si myslím, že akce byla velice vydařená jak po stránce hudební, tak i po stránce programové. Velkou výhodou pro nás bylo to, že tyto tábory byly velice dobře zdokumentovány.

Touto formou bych chtěl ještě jednou poděkovat všem organizátorům, kapele, sponzorům a v neposlední řadě účinkujícím a vám, kteří jste se naší zábavy zúčastnili. n

Karel Ondřích

Svátek Dona Bosca - dovádění na ledě

Na neděli 29. ledna připravili v našich oddílech akci, která tu ještě nebyla. Hodlali jsme totiž společně oslavit svátek Dona Boska. Vyrazili jsme do nedalekého města Kroměříž, kde jsme měli jenom pro sebe objednanou ledovou plochu.

Akce byla zaměřena hlavně pro rodiny s dětmi. Už když jsme se s některými scházeli na otrokovickém náměstí, říkali jsme si, kolik se nás asi tak sejde. Zatím to na moc velkou účast nevypadalo. Ale jakmile jsme dorazili na stadión, obavy rychle vymizely. Lidí rychle přibývalo, celkem jsme napočetali neskutečných 60 lidí z řad známých i těch méně známých! Během krátké chvíle se to na ledě doslova hemžilo. Brzo jsme kluziště rozdělili na dvě části. Jedna část se proměnila v hokejovou arénu, kde zanedlouho vypukly lité boje. Akce střídala akci, občas se ozvalo fandění rodičů, kteří přihlíželi opodál. Ale byli i tací tatínkové, kteří si to se svými ratolestmi rozdali přímo na ledě. Nejvíc mě ale

překvapilo i pár holek, které se nebály si to s pány kluky rozdat.

Na druhé straně plochy jsme zase mohli pozorovat naše mladé krasobruslařky, hlavně z řad holek Sluníček a Žabiček, a jejich rodiče. Ale nejenom to. Na ledě se objevovaly také naše nejmenší dětičky, které se pod dohledem tatínků a maminek učily svoje první bruslařské krůčky.

Byla to moc krásná neděle, kterou si všichni bezvadně užili. Díky těm, co to pro nás připravili, i těm, kdo nám pomáhali s odvozem dětí. Tak zase za rok ahóóóójí!!! n

Honza Žalčík

Pleteme pro malomocné

Při posledním odvozu obvazů (20.12.2011) bylo odvezeno 164 obvazů. Nakoupily jsme příze za 1 050 Kč, p. Výleta dostal na odvoz 200 Kč. V roce 2011 bylo odvezeno 999 ks obvazů. Příze jsme nakoupily za 6 170 Kč. P. Výletovi jsme na odvoz obvazů přispěly částkou 900 Kč (6 odvozů). Od r. 2006 do konce roku 2011 upletly pletařky celkem 5 755 ks obvazů, které byly odeslány. Příze bylo nakoupeno za 22 055 Kč a za odvoz jsme zaplatily 6 000 Kč. Nadacím jsme odeslaly celkem 14 165 Kč. Různé výdaje 150 Kč.

Dnes bychom chtěli poděkovat pilným pletařkám z DPS v Pohofelcích - paním Frkalové, Kopčilové a Fričerové. Nemoc jim nedovoluje již dále plést. A také paní Horákové, která se starala, aby měly do-

statek příze na pletení. Děkujeme! Vyprošujeme: Ať náš Pán za vaši obětavost vše připiše na vaše konto dobrých skutků.

Víte, že máme nejmladší pletařku v naší farnosti? V prosinci letošního roku jí bude teprve 10 let. Svůj první obvaz pro malomocné upletla v létě loňského roku. Simonka Sklenářová ráda plete, vyšívá, maluje a zdobí perníčky s babičkou paní Ondráčkovou. Simonko, přejeme Ti, ať se Ti daří a máš radost z práce pro druhé. Děkujeme!

Přály bychom si, aby se našlo více mladých děvčat, která nám pomohou plést. Přihlási se některá? Všem děkujeme za pletení, přízeň, kterou projevujete finančně a modlitbami. Zaplať Pán Bůh všem! n

Marie Knapková a Marie Šmiková

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafajka. Adresa redakce: Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz> Uzávěrka dalšího čísla: 18.3.2012. Vydání dalšího čísla: 1.4.2012.

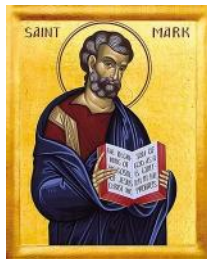

Osmisměrka apoštola Marka na dobu postní

Ahoj holky a kluci,

začíná nám postní doba a vy si možná říkáte: „Ach, jo, zas nám budou vykládat, abysme se postili, chodili na křížové cesty a nedívali se pořádkem na televizi.“ Zkusme ale vzít postní dobu jako příležitost zamyslet se nad svým životem, zda žijeme podle Ježíšova příkladu. Půst nás vybízí nejen k zastavení, ale také k obrácení, abychom třeba některé věci začali dělat jinak. Apoštol Marek píše: „Obráťte se a věřte...“ Ale komu nebo čemu? Kamarádům, paní učitelce? Tátovi a mámě? Pánu Bohu, knězi?

Jestli se chcete dozvědět, čemu máme podle Marka věřit, vylustěte si postní osmisměrku a přečtěte si její tajemku.

J	V	E	Ď	U	R	H	Z	A	A	R	M	Y	Č	K	A	S	L	K	Ý
T	E	O	V	Y	L	Á	D	N	A	S	Ý	B	Y	T	R	E	Č	E	D
M	R	Z	N	O	U	T	L	D	A	P	V	M	Ý	L	T	S	O	R	U
O	K	N	U	I	A	Ů	N	A	I	Č	S	O	A	I	S	T	R	A	C
S	V	P	K	I	K	Í	V	L	A	Š	K	K	S	S	M	R	T	M	Í
V	Ý	I	E	Y	T	Á	A	K	U	R	P	A	L	E	C	A	S	H	Ř
Í	K	E	D	A	Z	É	E	O	A	R	P	T	L	Ř	S	V	E	L	H
T	V	Ý	Ě	A	P	D	T	P	O	S	N	A	E	I	R	E	T	A	B
I	V	T	V	Ů	L	A	V	P	B	O	A	K	P	A	Ň	C	H	Ú	S
L	Y	P	S	O	M	K	D	O	A	L	A	S	T	Í	D	A	T	L	E
N	S	T	L	L	D	O	H	T	Ř	D	L	A	B	O	L	A	E	Y	Ř
A	O	U	O	O	E	A	N	O	T	I	V	A	L	S	R	V	R	Š	Í
N	K	E	M	B	T	S	L	K	A	P	L	A	N	F	E	U	Ý	E	L
N	Ý	T	C	H	Ý	N	Ě	O	Á	O	E	A	Ý	R	L	A	I	K	T
A	K	O	L	Y	T	A	L	P	N	L	K	I	P	P	U	O	P	A	T

AKOLYTA, ALFA, ALOBAL, ANNA, BATERIE, BOHATÝ, BOTY, ČERT, DATLE, DEKA, HLAS, HLOUPÝ, HRUĎ, HRÍCH, CHŇAPKA, CHUDÝ, JEZUITÉ, KAPLAN, KATAKOMBY, KINO, KLADIVO, KREV, KŮLNA, LAIK, LEPIDLO, LÍPA, MAREK, MATOUŠ, MRZNOUT, MYČKA, NÁLADOVÝ, ODPOR, OKNO, OPAT, PALEC, PARK, PILA, PLEVEL, PLOT, POKLADNA, POSELSTVÍ, POTOK, PRAVDA, PŮST, RADNÍ, RUKA, RÝMA, ŘEKA, SANDÁLY, SESTRA, SLAVIT, SLYŠET, SMRT, SMYK, SPASITEL, SPIS, STRACH, SVĚDEK, SVÍTILNA, TALÍŘ, TCHÝNĚ, TMEL, TRNKY, UMÝT, UROSTLÝ, ÚTERÝ, ÚTES, VÁZA, VLAK, VNUK, VRATA, VYSOKÝ, ZADEK, ZDVOŘILÝ, ZNAČKA